

קזא ירי

יש נושא אחד, שאינו נעדר משום שיחה בימים אלה: הנופלים. אם זה בשעת שידורי-החדשות, במסיבת-רעים, או בחוג משפחתי. הפנים הצעירים, הניבטים מן התמונות הקטנות בעיתון היומי, מטביעים את חותמם המעצב על כל המתרחש במדינה. הם מטביעים את חותמם גם על תוכן העולם הזה. בהיותו שונה מעיתונים יומיים, מקדיש העולם הזה לנופלים גם טיפול שונה. בגליון ראש-השנה האחרון הקדשנו חמישה עמודים לתמונותיהם של כל הנופלים של אותה שנה. מדי פעם, כאשר אחד הנופלים הצטיין כדמות מופלאה, או שהפעולה בה הוא נפל היתה בעלת חשיבות מיוחדת — מקדיש העולם הזה לזכרו כתבה מקיפה.

אנו עושים זאת משני טעמים:
● מפני שאנו מאמינים, כי היעלמו של בחור מן הבחורים האלה אינו יכול להפוך לשיגרה, שאלה מתרגלים ואותה שוכחים.
● וכדי שנגד עינינו יעמוד תמיד המחיר שאנו משלמים.

יום הולדת בלי אבא

לפני ארבעה שבועות הקדישה ניצה את מדורה (המפלצות שלי) למאורע עצוב. היא כתבה על ילדה ("שמה לא חשוב, כי בעצם היא הילדה של כולנו") המבלה יום שלם במצב רוח מרומם — כי למחרת עמד אביה לשוב מהמילואים. רק בסוף היום נודע, כי אביה נהרג אותו בוקר בביקעה. ניצה לא הזכירה את שם האב. פנחס פינס.

השבוע קיבלנו את המכתב הבא, שנשלח אל ניצה:
"סיפורך הזכיר לי לא במעט את הסיפור שלנו. אולי סיפורך נגע לבתו של פנחס פינס הי"ד, שהיה חברו של בעלי ביחידת הצנחנים, ואולי רק נדמה לי, כי רוב הסיפורים דומים.
"מכל מקום, גם אנו נמצאנו במתח איום כל אותה תקופה. אומנם את חגיגת יום-ההולדת השישי של בנו עמיר חגגנו יחד עם אביו, בן-עמי, בסיום השנה בגן העירוני. אבל את היום המווייק בו מלאו

לו שש שנים היינו מוכרחים לחגוג שוב, בגלל המתח הפנימי שלנו. יצאנו בבוקר השבת, שבוע לפני תחילת הלימודים, עם הסבא והסבתא לרחיצה בים. בצהריים נסענו לארוחת-צהריים אליהם, ומייד לאחר מכן לביקור ממושך בגן-החיות. היום עדיין לא נגמר, וסיימנו אותו בביקור אצל הסבתא של בעלי.
"חזרנו עייפים ומרוצים הביתה, ושם כבר חיכו לנו שני המו"דיעים האלמוניים, ובסיהם בשורת האיום: באותו בוקר נהרג בן-עמי. הוא לא זכה לראות את בנו מתחיל את לימודיו בבית-הספר, ולימודיו בתחום ובנגינה בהם התחילו."
הכותבת, מרים שורצבוים מחולון, צירפה את תמונתו האחרונה של בעלה בן-עמי, שצולמה בביקעה, "כדי שתראו אילו חברה הם המילואימניקים שלנו."

העולם הזה" גילה - השר ביסל

ואם מותר לי לעבור מאיגרא רמא לבירא עמיקתא: משהו על סוג אחר של פירסומים בהעולם הזה. במיוחד: הכתבה "ביובו ובצמרת", שהתפרסמה בשבוע שעבר. בכתבה זו גילינו את תוכניתו של שר-העבודה יוסף אלמוגי להעביר את לישכתו ממקור מה הנוכחי בקרייה, למשרד מפואר במיגול שלום. תוך הוצאה ניכרת. וזאת — חודשים אחדים בלבד, אחרי ששיפץ את לישכתו הנוכחית כדי שתתאים לטעמו. תוצאת הכתבה בהעולם הזה לא איחרה לבוא: השר נתן הוראה לאנשיו לגנוז את התוכנית.

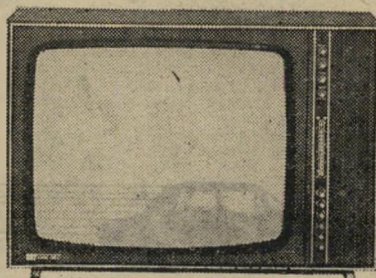
אשכנז

אין ינוח!

הטובה ביותר בעולם

טלוויזיה שאוב לורנץ

SCHAUB-LORENZ

אין ינוח!

הכדאי ביותר לקנות ב"סלון מרכזי" בית "אל-טל" ת"א

סלון מרכזי

מכונות כביסה-מקלטי טלוויזיה תל-אביב, רח' בן-יהודה 32, בית אל-יעל טל. 58512, 58671 חניה חנים

18 הנשים

עשרים שנה מקדישה האם לעשות את בנה לגבר; רק עשרים דקות דרושות לאשה אחרת כדי להפוך אותו לשוטה.

(רוברט פרוטט)

גרבי, מרסי עושים אותך ליפהפיה מראש עד רגל.

18 הנשים

Merzi